

Въ прѣпоржчителны писма, ако обстоятелство-то го изыкка, казваме похвалж за прѣпоржчаемый, за да сѧ оправдае поводъ-тъ и топлина-та на прѣпоржченіе-то, еще казваме въ тыя писма заслуженіе-то, кое-то нашій корреспондентъ може да даде на прѣпоржчаемый, и извършаваме съ израженіе благодарность-тъ (признательность-тъ), коуж-то щемь почивествова за услужливости-ти, кои-то нашій корреспондентъ ще направи на прѣпоржчаемый. Прѣпоржчително-то писмо сѧ дава обыкновенно неизпечатано (неулогано), ако ли кой-то дава прѣпоржчително-то писмо има причинж да каже нѣчто-ли особно своему корреспонденту, може да направи това съ особно писмо. Таа мѣрка макаръ по нѣкогашъ да е нужна, всакога е обаче неприлична, и най-малче въ трговѣж-тъ, въ сношеніѧ-та на коуж-то главна основа трѣбва за искренности. Въ това повѣрително особно писмо трѣбва поне да каже нуждѧ-тъ зарадъ коуж-то сѧ принуди да даде прѣпоржчительно-то писмо, и причины-ты, кои-то го принудихъ да ограничи това прѣпоржчително писмо съ особно свое писмо .

Въ изчиненіе-то на прѣпоржчителны-ты писма, кои-то сѧ отдавать отъ трговѣж-тъ сѣрж, и въ кои-то сѧ опростени церомоніи-ти и украшени рѣчи, лѣсно разумѣва нѣкой, че иска довольно писателно искусство .